

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัยและวิธี เก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อ เปรียบเทียบการ เห็นคุณค่าในตนเอง ของสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปใน เขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปใน เขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยดำเนินการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยมีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากงานประชากรสตรีที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร จากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2531 มาศึกษาสัดส่วนของจำนวนสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้ว

ขั้นที่ 2 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นตัวแทนของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานครได้จริง ผู้วิจัยได้ใช้หลักการคำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

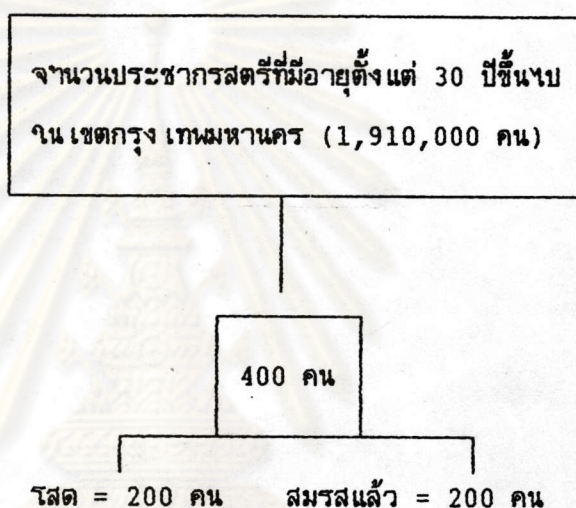
(ประชากรรวมสตรี 2525 :12)

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อน (ของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากตัวอย่างประชากร) เท่าที่จะยอมรับได้

หลังการคำนวณแล้วได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน และเนื่องจากสัดส่วนของสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วที่มีอายุตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไปในกรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน (สตรีโสดจำนวน 918,100 คน สตรีที่สมรสแล้ว จำนวน 991,900 คน) ดังนั้นผู้วิจัยจึงแบ่งกลุ่มประชากรที่ศึกษาเป็นสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้ว เป็นจำนวนเท่า ๆ กัน โดยแบ่ง เป็นกลุ่มละ 200 คน ดังแสดงในแผนภาพ

ขั้นที่ 3 เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกระจายไปทุกกลุ่มอาชีพ และเป็นตัวแทนของประชากรที่ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามตามสัดส่วนอาชีพที่ได้ข้อมูลจากการสำรวจแรงงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2531 เป็นเกณฑ์ ซึ่งได้สัดส่วนอาชีพของสตรีในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นลูกจ้าง เอกชน : ลูกจ้างรัฐ = 5 : 2 และจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 400 คน ผู้วิจัยจึงรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกจ้าง เอกชนจำนวน 295 คน และลูกจ้างรัฐจำนวน 105 คน

ตัวแปรในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 สถานภาพของสตรี ซึ่งแบ่ง เป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้ว

1.2 สาเหตุของการอยู่เป็นโสดของสตรี ซึ่งแบ่ง เป็น 2 สาเหตุ คือ

- การอยู่เป็นโสดโดยสมัครใจ
- การอยู่เป็นโสดโดยไม่สมัครใจ

1.3 ช่วงอายุของสตรี ซึ่งแบ่ง เป็น 3 ช่วง คือ

- ก. ช่วงอายุ 30-44 ปี
- ข. ช่วงอายุ 45-54 ปี
- ค. ช่วงอายุ 55 ปีขึ้นไป

1.4 ระดับการศึกษาของสตรี ซึ่งแบ่ง เป็น 4 ระดับคือ

- ก. ระดับประถมศึกษา
- ข. ระดับมัธยมศึกษา
- ค. ระดับอนุปริญญา
- ง. ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม การวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แปลและปรับปรุงขึ้นจากแบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith ฉบับที่เข้ากับผู้หญ่ (Coopersmith Self - Esteem Inventory - Adult Form, 1967) จำนวน 25 ข้อ โดยมีขั้นตอนงานการสร้าง เครื่องมือ ดังนี้

ขั้นที่ 1

ผู้วิจัยได้ทำการแปลข้อกระทงจากแบบสอบถาม การวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith ฉบับที่เข้ากับผู้หญ่ จำนวน 25 ข้อ และเนื่องจากผู้วิจัยมีความต้องการที่จะให้แบบสอบถามการวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง สามารถครอบคลุมองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุของการเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองตามทฤษฎีของ Coopersmith ทั้ง 4 ด้าน ซึ่งได้แก่ การมีอำนาจ การมีความสำคัญ การมีคุณค่า และ การมีความสามารถได้มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้สร้างข้อกระทงเพิ่ม-

เติมขึ้นอีกจำนวน 25 ข้อ รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ (ภาคผนวก ค.) โดยยึดหลักทฤษฎีของ Cooper-smith ในการสร้างข้อกระทง และนำใบให้ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยา จำนวน 3 ท่านตรวจสอบความตรงตาม เนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อกระทงให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ขั้นที่ 2

นำแบบสอบถามการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองที่มีข้อกระทง 50 ข้อขึ้นไปทดลองใช้กับกลุ่มสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปในกรุงเทพมหานคร จำนวน 77 คน และนำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาหาอำนาจจำแนกรายข้อโดยหาความสัมพันธ์แบบเบซีเรียลระหว่างข้อกระทงแต่ละข้อกับคะแนนรวม เมื่อตัดข้อกระทงนั้น ๆ ทิ้ง (Biserial item Correlation with total score with that item removed) และคัดเลือกเอาเฉพาะข้อกระทงที่มีระดับความมีนัยสำคัญที่ .01 และ .001 เท่านั้น ได้ข้อกระทงทั้งสิ้น 32 ข้อ ดังแสดงในตารางที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงค่าอำนาจจำแนกของข้อกระทบ 32 ข้อ

ลำดับ	ข้อความ	ค่าอำนาจ จำแนก
1.	ข้าพเจ้าค่อนข้างแน่ใจในตนเอง	.3979 **
2.	มีบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าอยากที่จะ เป็นบุคคลอื่น	.5417 **
3.	ข้าพเจ้าและครอบครัวมีช่วง เวลาที่สนุกสนานมากร่วมกัน	.3044 *
4.	การออกไปพูดต่อหน้ากลุ่มบุคคล เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับข้าพเจ้า	.3033 *
5.	ข้าพเจ้าอยากมีอายุน้อยกว่าที่เป็นอยู่	.3370 *
6.	ข้าพเจ้าอยาก เปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างในตัวข้าพเจ้าหากทำได้	.3267 *
7.	ข้าพเจ้าตัดสินใจได้โดยไม่มีปัญหามากนัก	.3465 *
8.	ข้าพเจ้า เป็นคนที่ใครอยู่ด้วยแล้วสนุกสนาน	.3107 *
9.	ข้าพเจ้ามักมีอาการเสียใจและอยู่ที่บ้าน	.3985 **
10.	ข้าพเจ้าต้องใช้เวลาจำนวนมากในการค้น คว้ากับอะไรใหม่ๆ ๗	.3752 **
11.	ข้าพเจ้ามัก เสียใจในการกระทำของข้าพเจ้าบ่อย ๗	.5338 **
12.	ข้าพเจ้ากำลังทำงานอย่าง เต็มความสามารถ	.3129 *
13.	ข้าพเจ้ายอมเหนื่อยอย่างง่าย ๗	.4367 **
14.	ข้าพเจ้าค่อนข้างจะมีความสุข	.5095 **
15.	ข้าพเจ้าชอบทำงานกับบุคคลที่มีอายุน้อยกว่าข้าพเจ้า	.4768 **
16.	ข้าพเจ้า เข้าใจตัวเอง	.4890 **
17.	การ เป็นตัวข้าพเจ้านี้ก็ยากลำบากอยู่ที่เดียว	.5232 **
18.	สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตของข้าพเจ้าสับสนวุ่นวายไปหมด	.4215 **
19.	คนอื่น ๆ มักจะทำตามความคิดของข้าพเจ้า	.4890 **
20.	ไม่มีใครที่บ้านสนใจในตัวข้าพเจ้านัก	.3544 **
21.	ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจเอง และยืนยันหยัดในการตัดสินใจนั้นได้	.2714 *

* P < .01

** P < .001

ลำดับ	ข้อความ	ค่าอำนาจ จำแนก
22.	ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ เป็นผู้หญิง	.3593 **
23.	ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองไม่ค่อยจะ เอาไหน	.4298 **
24.	มีหลายครั้งที่ข้าพเจ้าอยากออกไป เสียจากบ้าน	.3346 *
25.	ข้าพเจ้ารู้สึกจะอายใจตัวเองบ่อย ๆ	.3800 **
26.	ข้าพเจ้ามักจะดูไม่ดี เท่าคนส่วนใหญ่	.4959 **
27.	เมื่อข้าพเจ้ามีอะไรที่จะพูดข้าพเจ้ามักจะพูดออกมา	.4859 **
28.	ครอบครัวของข้าพเจ้า เข้าใจข้าพเจ้า	.3053 *
29.	ผู้บังคับบัญชาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้ายังดีไม่พอ	.3931 **
30.	คนส่วนใหญ่ได้รับการชอบพอมากกว่าข้าพเจ้า	.2785 *
31.	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ที่ทำงานบ่อย ๆ	.3646 **
32.	โดยปกติแล้วสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้ารำคาญใจนัก	.3840 **

* P < .01

** P < .001

ดังนั้น แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงมีข้อกระทงที่ใช้วัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ทั้งหมด 32 ข้อ (ดูในภาคผนวก ก.) และมีข้อกระทงที่ต้องการตรวจสอบการตอบไม่ตรงตามความจริงของผู้ตอบ (Lie Scale) อีก 6 ข้อ รวมทั้งหมด 38 ข้อ ข้อกระทงที่ใช้ตรวจสอบการตอบไม่ตรงตามความจริงของผู้ตอบ ได้แก่ ข้อกระทงที่ 6,12,18,24,30 และ 36 ซึ่งทั้ง 6 ข้อ นี้จะคิดคะแนนแยกต่างหากไม่รวมกับข้อกระทงที่ใช้วัดการเห็นคุณค่าในตนเองจำนวน 32 ข้อ

แบบสอบถามการวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง 32 ข้อนี้แบ่งตามการวัดองค์ประกอบของสาเหตุในการเกิดการเห็นคุณค่าในตนเอง ทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการมีอำนาจ ได้แก่ ข้อกระทงที่ 17, 22 และ 32
2. ด้านการมีความสำคัญ ได้แก่ ข้อกระทงที่ 2, 3, 5, 7, 10, 16, 23, 26, 28, 31, 33 และ 35
3. ด้านการมีคุณความดี ได้แก่ ข้อกระทงที่ 9, 13 และ 29
4. ด้านการมีความสามารถ ได้แก่ ข้อกระทงที่ 1, 4, 8, 11, 14, 15, 19, 20, 21, 25, 27, 34, 37 และ 38

และข้อกระทงในแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยทั้ง 32 ข้อนี้ ประกอบด้วยข้อกระทงที่มีความหมายด้านบวกจำนวน 12 ข้อ ได้แก่ ข้อกระทงที่ 1, 3, 8, 9, 14, 16, 19, 22, 25, 32, 33 และ 38 และข้อกระทงที่มีความหมายด้านลบจำนวน 20 ข้อ ได้แก่ ข้อกระทงที่ 2, 4, 5, 7, 10, 11, 13, 15, 17, 20, 21, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 35 และ 37

การหาความ เชื่อถือได้และความแม่นยำของการวัด

ความ เชื่อถือได้ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทั้ง 32 ข้อไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสด และสตรีที่สมรสแล้วที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 77 คน โดยใช้สูตรของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Formula) ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาเท่ากับ .87

ความแม่นยำ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความแม่นยำตามปรากฎ (Concurrent Validity) ของแบบวัดการเห็นคุณค่าในตนเองทั้ง 32 ข้อกระทง โดยนำข้อความในแบบวัดมาสร้างเป็นแบบสอบถามให้สตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วที่มีอายุ 30 ปี ขึ้นไป ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 77 คน แสดงความคิดเห็นว่าคุณลักษณะของบุคคลในวัยเดียวกันที่ตน เห็นว่า เป็นคนที่มี การเห็นคุณค่าในตนเองควรมีลักษณะตามแบบสอบถามมากน้อย เพียงใด เพื่อสะท้อนสิ่งที่แสดงถึงการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีไทย โดยมาตราส่วนที่ใช้เป็นแบบประเมินค่า คือ น้อยที่สุด น้อย ค่อนข้างน้อย ค่อนข้างมาก

มาก มากที่สุด (ดูในภาคผนวก ข) และนำคำตอบที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยความนิยม และดูความสอดคล้องของทิศทางคำตอบ โดยตัดคำตอบที่ผู้ตอบตอบความหมาย เป็นกลาง (ค่อนข้างน้อย และค่อนข้างมาก) ออก พบว่าข้อกระทงทั้ง 32 ข้อ ในแบบสอบถามมีทิศทางคำตอบทั้งด้านบวกและด้านลบตรงตามทฤษฎีของ Coopersmith ดังแสดงในตารางที่ 2

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงทิศทางคำตอบของข้อกระทงทั้ง 32 ข้อ

ลำดับ	ข้อความ	ทิศทางคำตอบ (ความถี่)			รวม
		บวก	กลาง	ลบ	
1.	ข้าพเจ้าน่าชื่นชมในตัวเอง	42*	30	5	77
2.	มีบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าอยากที่จะเป็นบุคคลอื่น	3	9	65*	77
3.	ข้าพเจ้าและครอบครัวมีช่วง เวลาที่สนุกสนานมาก ร่วมกัน	39*	28	10	77
4.	การออกไปพูดต่อหน้ากลุ่มบุคคล เป็นสิ่งที่ยากมาก สำหรับข้าพเจ้า	13	20	44*	77
5.	ข้าพเจ้าอยากมีอายุน้อยกว่าที่เป็นอยู่	10	20	47*	77
6.	ข้าพเจ้าอยาก เปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่างในตัว ข้าพเจ้าหากทำได้	20	21	36*	77
7.	ข้าพเจ้าตัดสินใจได้โดยไม่มีปัญหามากนัก	34*	33	10	77
8.	ข้าพเจ้า เป็นคนที่ใครอยู่ด้วยแล้วสนุกสนาน	45*	23	9	77
9.	ข้าพเจ้ามักมีอาการ เสียใจขณะอยู่ที่บ้าน	5	27	45*	77
10.	ข้าพเจ้าต้องใช้เวลา นานมากในการค้น คว้าหา ข้อมูล ใด ๆ	11	28	40*	77
11.	ข้าพเจ้ามัก เสียใจในการกระทำของข้าพเจ้าบ่อย ๆ	1	23	53*	77
12.	ข้าพเจ้ากำลังทำงานอย่าง เต็มความสามารถ	55*	22	-	77
13.	ข้าพเจ้ายอมแพ้อย่างง่าย ๆ	1	14	62*	77
14.	ข้าพเจ้าน่าชื่นชมในตัวเอง	52*	24	1	77
15.	ข้าพเจ้าชอบทำงานกับบุคคลที่มีอายุน้อยกว่าข้าพเจ้า	11	45	21*	77
16.	ข้าพเจ้า เข้าใจตัวเอง	56*	19	2	77

* จำนวนผู้ตอบที่แสดง แนวโน้มของคำตอบในข้อกระทงด้านบวกและด้านลบ

ลำดับ	ข้อความ	ทิศทางคำตอบ (ความถี่)			รวม
		บวก	กลาง	ลบ	
17.	การเป็นตัวข้าพเจ้านี้ก็ยากลำบากอยู่ที่เดียว	13	23	41*	77
18.	สิ่งต่าง ๆ ในชีวิตของข้าพเจ้าล้วนส่วนวายเป็นหมด	7	22	48*	77
19.	คนอื่น ๆ มักจะทำตามความคิดของข้าพเจ้า	19*	41	17	77
20.	ไม่มีใครที่บ้านสนใจในตัวข้าพเจ้านัก	4	17	56*	77
21.	ข้าพเจ้าสามารถตัดสินใจได้เอง และยืนยันยึดในการตัดสินใจนั้นได้	47*	26	4	77
22.	ข้าพเจ้าไม่ชอบที่เป็นผู้หญิง	9	8	60*	77
23.	ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองไม่ค่อยจะเอาไหน	2	18	57*	77
24.	มีหลายครั้งที่ข้าพเจ้าอยากออกไปเสียจากบ้าน	5	11	61*	77
25.	ข้าพเจ้ารู้สึกจะอายุใจตัวเองบ่อย ๆ	4	34	39*	77
26.	ข้าพเจ้ามักจะดูไม่ดี เท่าคนส่วนใหญ่	6	22	49*	77
27.	เมื่อข้าพเจ้ามีอะไรที่จะพูดข้าพเจ้ามักจะพูดออกมา	25*	35	17	77
28.	ครอบครัวของข้าพเจ้า เข้าใจข้าพเจ้า	43*	31	3	77
29.	ผู้บังคับบัญชาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้ายังดีไม่พอ	4	27	46*	77
30.	คนส่วนใหญ่ได้รับการชอบพอกว่าข้าพเจ้า	9	37	31*	77
31.	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อแท้ที่ทำงานบ่อย ๆ	5	29	43*	77
32.	รอยปกติแล้วสิ่งต่าง ๆ ไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้ารำคาญใจนัก	22*	35	20	77

* จำนวนผู้ตอบที่แสดงแนวโน้มของคำตอบในข้อกระทงด้านบวกและด้านลบ

สำหรับความ เชื่อถือได้และความตรงของแบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเองฉบับที่ ใช้กับผู้ใหญ่ของ Coopersmith ได้มีผู้ศึกษาไว้ในประเทศ ต่าง ดังนี้

Myhill และ Lorr (1978 อ้างถึงใน Robinson, J. 1973 : 83) ได้ศึกษา วิเคราะห์ความตรงของแบบสอบถามการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองสำหรับผู้ใหญ่ของ Coopersmith โดยนำกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ใหญ่ทั้งหมด 200 คน ผู้ชาย 43 คน ผู้หญิง 157 คน อายุเฉลี่ยของ กลุ่มตัวอย่าง คือ 38.5 ปี พบว่าแบบสอบถามของ Coopersmith มีความสัมพันธ์กับแบบสอบถาม วัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Rosenberg (1965) สูงถึง .69 นอกจากนี้ Robinson และ Shaver (1970) ยังพบความสัมพันธ์ของแบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง ฉบับที่ ใช้กับผู้ใหญ่กับฉบับ เดิมที่ ใช้กับ เด็กนักเรียนของ Coopersmith สูงถึง .95 และสามารถ ใช้ได้ในหลาย ช่วงอายุ

นอกจากนั้น Taylor และ Reitz (1968 อ้างถึงใน Robinson, J. 1973 : 83) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ภายในข้อกระทงของแบบทดสอบที่ใช้วัดการเห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith ทั้ง 25 ข้อ ประมาณ .13 และจากการทดสอบซ้ำใน 50 ข้อกระทง พบว่ามี ค่า .88 และ .70 ภายหลังจากทดสอบ 5 และ 3 สัปดาห์ตามลำดับ ด้านความตรงของแบบสอบ-ถาม Taylor และ Reitz พบความสัมพันธ์ถึง .59 และ .60 กับแบบทดสอบวัดการเห็นคุณค่า ในตนเอง 10 ข้อกระทงของ Rosenberg (1965) และพบความสัมพันธ์ของแบบสอบถามวัดการ เห็นคุณค่าในตนเองของ Coopersmith ฉบับที่ ใช้กับผู้ใหญ่กับมาตรวัดการยอมรับตนเอง (CPI Self acceptance scale) สูงถึง .45 ส่วนความตรงเชิงจำแนก (Discriminant Validity) Taylor และ Reitz พบความสัมพันธ์สูงถึง .75 และ .44 กับ Edwards Scale และมาตรวัดการท้อตามสังคมของ Marlowe - Crowne (Marlowe - Crowne Social Disirability) ตามลำดับ

การ เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นางจดหมายจากบัณฑิตวิทยาลัย เปรียบติดต่อกับสถานที่ราชการและบริษัทเอกชนที่
ต้องการจะเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีการสุ่มแบบธรรมดา เพื่อขออนุญาตทำการวิจัย
ในกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตารางที่ 3
ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานที่ทำงาน

สถานที่ทำงาน	จำนวน (คน)
โรงเรียนวัดสังเวช	20
โรงพยาบาลศิริราช	35
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	15
กรมพลศึกษาทหารบก	15
การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (บางเขน)	20
บริษัท กระเบื้องกระดาศไทย จำกัด	30
บริษัท ซาบีน่า ฟาสต์ จำกัด	85
บริษัท L.B.H. เทรตติ้ง จำกัด	70
บริษัท อินเตอร์เนชั่นแนลคอสเมติก จำกัด	70
ธนาคารกสิกรไทย (สำนักงานใหญ่)	40
รวมทั้งหมด	400

2. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ เรื่องการแจกแบบสอบถามของ
แต่ละหน่วยงาน และอธิบายชี้แจงอายุของผู้ตอบแบบสอบถามว่าต้องการข้อมูลจาก
สตรีที่มีอายุ 30 ปีขึ้นไปเท่านั้นโดยใช้วิธีการสุ่มแบบธรรมดา

โดยเริ่มแจกแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 21 ธันวาคม 2533 ถึงวันที่ 24 ธันวาคม 2533
และไปรับคืนในวันที่ 2 มกราคม 2534

การเตรียมข้อมูล

1. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนอีกครั้งหนึ่งคัดชุดที่มีคำตอบไม่ครบทุกข้อและชุดที่ไม่อยู่ในขอบเขตที่ศึกษา เช่น กลุ่มตัวอย่างที่เป็นหม้ายหรือหย่าออก ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด
2. ลงรหัสข้อมูลในช่องที่เตรียมไว้ด้านขวามือของแบบสอบถาม
3. บันทึกข้อมูลทาง เทอร์มินอล สำหรับวิเคราะห์ด้วย เครื่องคอมพิวเตอร์

การให้คะแนน

แบบสอบถามวัดการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นแบบสอบถามที่มีคำตอบให้ผู้ตอบ เลือกตอบเพียง 2 คำตอบ คือ "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ถ้าผู้ตอบเห็นว่าข้อความในข้อกระทงข้อใดตรงกับลักษณะหรือความรู้สึกของตนเอง ผู้ตอบจะทำเครื่องหมายลงในช่องคำตอบว่า "ใช่" ถ้าเห็นว่าข้อความในข้อกระทงข้อใดไม่ตรงกับลักษณะหรือความรู้สึกของตนเอง ผู้ตอบจะทำเครื่องหมายลงในช่องคำตอบ "ไม่ใช่" ข้อกระทงในแบบสอบถามที่คำตอบมีความหมายด้านบวก ถ้าผู้ตอบตอบ "ใช่" จะได้ 1 คะแนน ถ้าตอบ "ไม่ใช่" จะได้คะแนน 0 คะแนน ส่วนข้อกระทงที่มีความหมายทางด้านลบ จะให้คะแนนตรงกันข้าม ดังนั้น คะแนนที่เป็นไปได้ทั้งหมดของแบบสอบถามคือ ตั้งแต่ 0-32 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (Statistical Package for the Social Sciences X) ณ สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ซึ่งมีการวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. คำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามการวัดการเห็นคุณค่าในตนเองของสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้ว

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้
  - ก. สตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้ว
  - ข. สตรีโสดที่มีสาเหตุการอยู่ เป็นโสดแตกต่างกัน
  - ค. สตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน
  - ง. สตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

3. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง และทดสอบความมีนัยสำคัญโดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) และเมื่อพบความมีนัยสำคัญจึงทำการทดสอบภายหลังด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe) ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้
  - ก. สตรีโสดที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน
  - ข. สตรีโสดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน
  - ค. สตรีที่สมรสแล้วที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน
  - ง. สตรีที่สมรสแล้วที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

การนำเสนอข้อมูล

1. แสดงค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วและนำเสนอในรูปแบบตาราง
2. แสดงการ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วและทดสอบความมีนัยสำคัญด้วยการทดสอบค่าทีและนำเสนอในรูปแบบตาราง
3. แสดงการ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสตรีโสดที่มีสาเหตุการอยู่ เป็นโสดแตกต่างกันและทดสอบความมีนัยสำคัญด้วยการทดสอบค่าทีและนำเสนอในรูปแบบตาราง

4. แสดงการ เปรียบ เทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการ เห็นคุณค่าในตนเอง และทดสอบความมีนัยสำคัญ โดยการทดสอบค่า F และนำเสนอในรูปแบบตารางระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้
- ก. สตรีโสดที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน
  - ข. สตรีโสดที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน
  - ค. สตรีที่สมรสแล้วที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน
  - ง. สตรีที่สมรสแล้วที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน
5. แสดงการ เปรียบ เทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนการ เห็นคุณค่าในตนเอง และทดสอบค่าที่และนำเสนอในรูปแบบตารางระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้
- ก. สตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วที่มีช่วงอายุแตกต่างกัน
  - ข. สตรีโสดและสตรีที่สมรสแล้วที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย